

Supplerende svar (10/7 2000)**Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):**

Som oplyst i min foreløbige besvarelse af 22. maj 2000 har det været nødvendigt at indhente oplysninger fra såvel Erhvervsministeriets styrelser som øvrige ministerområder. Disse oplysninger foreligger nu. På baggrund heraf fremgår det efterfølgende på hvilke områder, der gælder afvigelser fra myndighedsalderen og begrundelsen herfor:

*Erhvervsministeriet:***1. Kvalifikationskrav til søfarende og fiskere og om sønæringsbeviser**

I henhold til § 8 i bekendtgørelse om kvalifikationskrav til søfarende og fiskere og om sønæringsbeviser (bekendtgørelse nr. 832 af 10. november 1999) er kravet for at kunne erhverve bevis som kystskipper bl.a., at den pågældende er fyldt 20 år. Kravet er stillet i den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold, den såkaldte STCW-konvention (The International Convention on Standards of Training, Certification and Watch-keeping. Lov om skibes besætning, Lov om søfartsuddannelse og Lov om uddannelse af maskinmestre er baseret på konventionens bestemmelser), som Danmark har ratificeret.

2. Restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

I § 13 i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. (lovbekendtgørelse nr. 203 af 31. marts 1998) skal en ansøger for at kunne få alkoholbevilling være fyldt 25 år eller, hvis ansøgeren har afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget, 23 år.

Alderskravet blev i 1993 lempet for de personer, der har en uddannelse inden for faget, da disse i almindelighed må antages at være kvalificerede til at administrere en virksomhed med alkoholbevilling. Alderskravet på 25 år stammer fra tidligere love, og er fastsat under hensyn til restaurationshvervets særlige karakter.

3. Translatører og tolke

I § 1 i lov om translatører og tolke (lovbekendtgørelse nr. 181 af 25. marts 1988 med senere ændringer) gælder et alderskrav på 25 år for at kunne opnå beskikkelse som translatør og tolk.

Alderskravet har tidligere været 25 år for en række liberale erhverv, men vurderes ikke længere tidssvarende. I 1992 blev alderskravet for revisorer sænket, hvorved der aldersmæssigt alene stilles krav om myndighed, dvs. at den pågældende er 18 år. Anledningen hertil var, at

der skulle foretages andre ændringer i revisorlovgivningen. Alderskravet kom herved i overensstemmelse med alderskravet på tilsvarende områder, f.eks. for advokater. På grund af uddannelsens varighed må det i praksis formodes at blive sjældent forekommende, at en person på 18 år opfylder betingelserne for at blive revisor.

Tilsvarende forhold gør sig gældende for translatører og tolke. Alderskravet vil blive foreslået lempet, når der er anden lejlighed til at revidere den relevante lovgivning.

4. Dispachører

I § 1 i lov om dispachører (lovbekendtgørelse nr. 184 af 25. marts 1988 med senere ændringer) gælder ligeledes et alderskrav på 25 år.

Jf. begrundelsen oven for, pkt. 3, vedrørende translatører og tolke.

Forsvarsministeriet:

I medfør af § 4, stk. 1, i lodsloven (lovbekendtgørelse nr. 529 af 4. august 1989) skal den, der ansættes som lods eller hjælpelods, være fyldt 25 år. Bestemmelsen om alderskravet er en videreførelse af tidligere lovgivning. Begrundelse for bestemmelsen er, at det derved markeres, at kun erfarne skibsførere kan ansættes som lodser. I praksis har bestemmelsen ikke den store betydning, da erfarne skibsførere normalt har en væsentlig højere alder. Ifølge sidste sætning i samme bestemmelse kan farvandsdirektøren undtagelsesvis fravige kravet om alder.

*Justitsministeriet:***1. Inkassovirksomhed**

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 2, i lov om inkassovirksomhed (lov nr. nr. 319 af 14. maj 1997), at autorisation til at udøve inkassovirksomhed kun kan meddeles personer, som er fyldt 25 år.

Inkassoloven har til formål at sikre, at inddrivelse af fordringer på andres vegne, der sker uden fogedretternes medvirken som led i privat erhvervsvirksomhed, foregår på en rimelig og forsvarlig måde, jf. bemærkningerne til lovforslaget i FT 1996-97, tillæg A, side 2948.

I lovforslaget begrundes autorisationsordningen generelt med, at »inkassovirksomhed – ligesom f.eks. vagtvirksomhed – indtager en særlig stilling i forhold til andre erhvervsgræne, fordi der udøves funktioner, som for skyldnere og andre umiddelbart kan minde om offentlige myndigheder, her fogederne. Samtidig indebærer inkassovirksomhed en ganske særlig risiko for, at skyldnere kan føle sig udsat for et utilbørligt pres, bl.a. i forbindelse med personlig